

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 lutego 1923 r.

w przedmiocie ustanowienia na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego marki polskiej drugim ustawowym środkiem płatniczym obok marki niemieckiej.

Na podstawie art. 9 i 10 ustawy konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r. zawierającej statut organiczny województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73, poz. 497), i w wykonaniu art. 307 § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie dn. 15 maja 1922 r. oraz art. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1038) zarządza się w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1. Zobowiązania, opiewające na marki niemieckie, płatne na obszarze górnośląskiej części województwa Śląskiego, powstałe po dniu 31 grudnia 1922 r., mogą być spłacane w markach niemieckich lub w markach polskich według kursu ustalonego w sposób przewidziany w art. 307 § 4 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44, poz. 371).

Wybór waluty, w jakiej zobowiązanie ma być spłacone, należy do dłużnika.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
